

عنوان مقاله:

بررسی اثر متقابل ژنوتیپ و محیط در شرایط تنش های متفاوت رطوبتی با استفاده از تجزیه گرافیکی GGE-biplot در ارقام مصنوعی آفتابگردان (*Helianthus annuus* L).

محل انتشار:

فصلنامه تنش های محیطی در علوم زراعی، دوره 11، شماره 3 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

ایرج همتی - دانشجو، گروه اصلاح نباتات، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

سید سعید پورداد - عضو هیئت علمی (استاد)، موسسه تحقیقات کشاورزی دیم کشور، سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی

رجب چوکان - عضو هیئت علمی (استاد)، موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی اثر متقابل ژنوتیپ و محیط و شناسایی ژنوتیپ های پایدار، 20 ژنوتیپ اصلاح شده داخلی آفتابگردان در 10 محیط شامل چهار منطقه در شرایط رطوبتی متفاوت طی سه سال زراعی (89-90، 90-91 و 92-93)، در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی مورد ارزیابی قرار گرفتند. داده های حاصل از عملکرد دانه از طریق تجزیه گرافیکی GGE بای پلات بررسی شدند. بر اساس نتایج حاصل، ژنوتیپ های G14(Sil-162)، G17(Sil-20)، G15(Sil-75)، G3(Sil-42)، G6(Sil-162) و از نظر پایداری و عملکرد مطلوب ترین ژنوتیپ ها بودند، همچنین ژنوتیپ های G4(Sil-94)، G9(Sil-231) و G20(Armaverski) به عنوان ناپایدارترین ژنوتیپ ها شناخته شدند. نمودار رابطه بین محیط ها نشان داد که بین محیط های E3 و E7، محیط های E4، E5 و E6 و همچنین بین محیط های E2، E10 و E8 همبستگی بالای وجود داشت. محیط E9 با سه محیط E2، E8 و E10 همبستگی مثبت داشت. از طرفی محیط های E3 و E7 با محیط های E2، E8، E10، E9 و همبستگی منفی و نزدیک به -1 داشتند. بین محیط گروه E5، E6 و E4 با محیط های گروه E8، E2، E10، E9 همبستگی وجود نداشت، لذا تقریباً محیط های مجزا محسوب شدند. مطلوب ترین محیط، محیط E4 (سرارود، سال زراعی 89-90 با آبیاری تکمیلی) بود که کمترین فاصله را از محیط فرضی ایده آل داشت. محیط E1 (گچساران، سال زراعی 92-93، بدون آبیاری) به عنوان نامطلوب ترین محیط شناسایی گردید.

کلمات کلیدی:

آفتابگردان، اثر متقابل، پایداری، GGE بای پلات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1025093>

